

Slovenski hmeljar

Glasiło hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstrednevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto III

Celje, dne 16. decembra 1932

Štev. 26

Savinjski:

O letošnji sezoni

Prav h koncu septembra se je šele začel položaj polagoma zopet boljšati. Pojavljalo se je vedno več zanimanja za žal že vse preveč redke še preostale zaloge našega letošnjega hmelja in cene so se vidno dvigale. Bili so to prvi predznaki splošnega preokreta v hmeljski konjunkturi, ki je sledil že začetkom oktobra. In s tem je nastopila tretja etapa letošnje hmeljske sezone.

V vseh glavnih okoliših žlahtnega hmelja v Nemčiji in na Češkoslovaškem so se tedaj pričele cene hitro dvigati; na tržišču v Nürnbergu so skakale skoraj od ure do ure. Ob sebi umevno je splošna »hausse« v hmeljski trgovini odjeknila tudi pri nas in so cene kar skakale kvišku. To pa tem bolj, ker se je k običnemu preokretu v hmeljski konjunkturi pridružilo še pritiskanje vrednosti našega denarja v inozemstvu vedno bolj navzdol. Že v prvih dneh oktobra smo dosegli zopet najvišjo ceno iz prve etape, katere nismo znali držati, namreč do 22 Din za kg. Potem pa so se cene dvigale dalje. Mnogi, ki so še vzdržali, so kar hitro prodali, ko se je položaj le nekoliko zboljšal. Bali so se pač, da je to izboljšanje samo trenotno in da bo sledila zopet prav klavrna kupčija. Tako je bilo po ceni 20—27 Din prodanih nadaljnjih 25 % pridelka in le kakih 5 % je doseglo tudi višjo ceno, do 40 Din za kg. Ker so bile zaloge iz prve roke pri teh cenah že skoraj docela razprodane, se je letos v večji meri kakor navadno pri nas razvila tudi kupčija iz druge roke, od katere pa seveda hmeljarji nimajo nobene koristi. Preokret v hmeljski konjunkturi je bil tako silen, da je prišlo celo do povpraševanja po lanskem hmelju in se je tudi ta spravil v denar po 4—10 Din za kg; seveda pa so zaloge lanskega letnika pri producentih bile jako

pičle. Več neprodanega hmelja imamo še iz prejšnjih let, namreč letnika 1930 in še več letnika 1929. Za to blago pa zaenkrat še ni zanimanja, vendar ni izključeno, da bo pred novo sezono tudi še šlo v denar; nekaj boljše ohranjenih partij se je pač že podtaknilo na račun letnika 1930.

Tako je torej potekala letošnja sezona. Prodali smo prav lahko in gladko vse. Cene so se gibale od 10—40 Din, toda povprečna cena, ki smo jo dosegli, znaša le 18 Din za kg. Če pomislimo, da smo lani dosegli povprečno ceno komaj 10 Din in predlanskim 7 Din za kg, smo pač lahko zadovoljni, ker se je ipak položaj znatno izboljšal. Če pa pomislimo, da smo imeli najvišjo ceno 40 Din za kilogram, pa jo tako slabo izkoristili, potem seveda ni čudno, če z neko zoprno grenkobo v srcu bridko žalujemo za tako lepo pa zamujeno priliko, ko bi si v tej težki gospodarski krizi lahko bolje opomogli. Toda počasi, hmeljarji! Razmislimo nekoliko, z a k a j smo lepo priliko zamudili in če so nam milijoni, ki jih smatramo za izgubljene, bili res tako lahko dosegljivi!

V prvi etapi letošnje sezone, ko smo pritirali ceno do 22 Din, smo se, kakor že omenjeno, prav dobro držali. Prodajali smo počasi in prav nič ponujali, temveč pustili trgovce, da so si brusili pete za blagom. To je bilo pravilno in zato se je tedaj tudi cena tako lepo dvigala. Seveda pa je nespametno misliti, da bomo kedaj ves hmelj ali kako drugo sezonsko blago prodali vsi prav tedaj, ko bo cena najvišja. Kdor rabi nujno denar, proda pač prej, ker ne more čakati. Komur pa se ne mudi in ima dosti blaga ter je previden in hoče izbegniti večjemu riziku, pa prodaja polagoma v več partijah; na ta način večinoma izvleče čisto lepo srednjo ceno. Špekulanti, ki z vsem blagom lovijo najvišjo ceno, pa le redko zadenejo pravo

in zato tudi špekulacija za producenta ni. Zato nam za hmeljem, ki smo ga prodali v prvi etapi, ni treba prav nič žalovati, ker smo dosegli za tedaj primerno ceno. Nekaj blaga pa smo že morali žrtvovati, ker le na ta način smo mogli doseči dviganje cen.

Pri vsaki prodaji se prav za prav bije boj med prodajalcem in kupcem, kdo bo koga nadmodril. Zato ni čudno, da so se trgovci trudili na vse načine, zlomiti odpor in samozaveš hmeljarjev, da bi dobili hmelj ceneje v roke. To se jim je v drugi etapi tudi posrečilo. Mnogo je k temu pripomogla okolnost, da je tedaj kupčija tudi drugod postala bolj klavrna. Hmeljska trgovina se je namreč v začetku povsod precej pognala za hmeljem. Ko pa je nekaj blaga nakupila in ga ponudila pivovarjam, je doživela bridko presenečenje. Prepričana je namreč bila, da bodo pivovarne kar hitro segle po hmelju. Pa niso, temveč so zavrnile ponudbe, češ, da je blago predrago in zaenkrat ne bodo kupile. Če je bil ta nastop pivovaren organiziran ali ne, je seveda vprašanje zase. Vsekakor pa je zaradi rezerviranosti pivovaren trgovina začela oklevati ter odlašati z naročili in tako flačiti ceno.

(Dalje prih.)

Kaj pa s predprodajo?

Kako često se je že ožigosalo predprodajo hmelja, pa se ista vendar še vedno vrši redno vsako leto! Včasih prične takoj po sezoni skoraj za celo leto naprej, včasih pa šele prihodnjo pomlad ali zadnji čas pred obiranjem. Preteklo leto smo dobili celó poseben zakon o predprodaji kmetijskih pridelkov na zeleno, vendar tudi ta zakon predprodaje hmelja ne more preprečiti, dasi jo brez dvoma znatno omejuje. Pač pa ta zakon zavaruje prodajalca-producenta skoraj docela pred vsakim rizikom, ker mu omogoča predprodajo vsak čas razveljaviti brez vsakih stroškov; vrniti mora kupcu le vsoto, ki jo je prejel na račun, z 10 % obrestmi. Tozadevni zakon smo ponatisnili v 16. št. našega lista iz l. 1931 na strani 123, navodilo za razveljavljenje predprodaje hmelja pa v 18. št. letošnjega leta na strani 107.

Bilo bi preobširno razpravljati o dobrih in slabih straneh predprodaje in terminske kupčije sploh. Vsekakor so slabe strani predprodaje hmelja za producenta z omenjenim zakonom v znatni meri odstranjene. Brez dvoma pa ni v korist našemu hmeljarstvu, da imamo tak zakon le pri nas; dočim ga nikjer drugod nimajo. Ker nosi sedaj pri nas ves riziko predprodaje le kupec, obstoja namreč nevarnost, da kupci krijejo znaten del letne po-

trebe s predprodajo drugod, kjer takega zakona nimajo, ter nosita kupec in prodajalec v enaki meri riziko predprodaje; ta okolnost pa v gotovih slučajih lahko znatno oslabi zanimanje in povpraševanje za naš hmelj. Sicer pa je zanimivo, da so se tuji strokovni časopisi prav pohvalno izrazili o našem zakonu glede predprodaje — vendar pa še v nobeni državi niso podvzeli potrebnih korakov za uveljavljanje podobnega zakona.

Ožigosalo se je predprodajo vedno najbolj zato, ker se v predprodaji že nekako vnaprej določijo cene za bodočo sezono; kakršne cene se namreč plačuje v predprodaji, take so navadno tudi v začetku prihodnje sezone. To pa seveda ni v korist pravilnemu razvoju cen, zlasti ne, če slabi sezoni sledi boljša. Ako pa sledi dobri sezoni slabša in je hmelj v predprodaji predrago kupljen, trgovec že najde izgovor, da hmelja ne prevzame ali pa vsaj ceno sezonskemu razvoju cen primerno zniža in se prodajalcu le težko in v redkih slučajih posreči izsiliti pogojeno ceno. Ta okolnost pa prav tako zelo flačí ceno v začetku sezone. Seveda so pri tem mišljene le predprodaje iz prve roke, dočim je pri terminskih kupčijah med trgovci drugače, ker tedaj pač zadene kosa ob kamen, pri predprodaji producenta trgovcu pa prefrigani trgovec z bojazljivim hmeljarjem nima težkega posla in ga lahko opetnajsti po mili volji. V tem oziru je torej zakon o predprodaji vsekakor dobrodošel, ker omogoča hmeljarju, da se še zadnji čas, če vidi, da je v predprodaji pustil prepoceni, lahko skesa.

Toda nevarnost obstoja dalje, da cene v predprodaji, ki se kljub vsemu še vedno vrši, slabo vplivajo na razvoj cen v sezoni. Kaj lahko je reči, da noben zaveden hmeljar ne bo prodajal pridelka vnaprej. Pa časi so težki in hmeljarski žepi silno prazni. Kredita ne dobiš nikjer več, in kaj naj počneš, če pa denar nujno in brezpogojno imeti moraš? Tako zlasti v zadnjih letih tudi marsikateri zavedni hmeljar ne najde drugega izhoda in proda nekaj blaga vnaprej. Trgovci po slabih sezonah navadno upajo na boljše in plačujejo v predprodaji približno iste cene, kakor so bile ob koncu pretekle sezone. Če pa je bila sezona zlasti proti koncu dobra, skušajo te cene v predprodaji potisniti čim bolj nazaj. In tedaj morajo biti hmeljarji, ki si že res ne morejo pomagati drugače kakor s predprodajo, na oprezu ter se dobro držati in skušati cene dvigniti, vsekakor pa zahtevati najmanj vsaj približno iste, kakor so bile ob koncu pretekle sezone. Ako bodo hmeljarji tako ravnali, bodo slabe posledice predprodaje v obilni meri odstranjene ali vsaj znatno omiljene.

Tudi letos se že pojavlja zanimanje za prodajo letnika 1933. Govori se o cenah okoli 15—20 Din. Hmeljarji, držite se dobro in ne pokvarite si bodoče sezone že vnaprej! H koncu letošnje sezone so se gibale cene okoli 30—40 Din in na najmanj take cene morate zahtevati odločno tudi v predprodaji za letnik 1933. Bodite prepričani, da jih boste tudi lahko dosegli, samo če se boste dobro držali in ne nasedali zopet praznim izmišljotinam. Na ta način ne boste koristili le sebi trenutno, temveč tudi omogočili pravilno gibanje cen v začetku bodoče sezone.

Kdor ni brezpogojno primoran, naj torej v nobenem slučaju ne prodaja hmelja vnaprej, že zato ne, ker potem ne bo imel ne blaga in ne denarja, ko bo oddal bodoči pridelek. Kdor pa res ne najde drugega izhoda in že mora prodati v predprodaji, pa naj odločno zahteva vsaj 30—40 Din za kg in le po tej ceni nekaj dá, vendar tudi le toliko, kolikor res že neobhodno mora. Razveljavljati potem predprodajo je sicer na podlagi zakona res prav lahko, toda vračati na račun prejeeto vsoto pa je, kakor sami veste, vedno zelo težko.

J. Barth & S.:

O hmelju 1931/32

(Nadaljevanje.)

Državna pomoč hmeljarstvu je vsekakor upravičena, vendar le kot zasilno sredstvo za odpravo porušenega ravnotežja in mora z nastopom rentabilnih cen avtomatično prenehati. Državna pomoč hmeljarstvu more nadomestiti gospodarske kroge, ki so udeleženi pri vnovčevanju hmelja, le v toliko, da vzdrži odpornost hmeljarjev radi kritja domače potrebe in kakovostne produkcije.

Nemško hmeljarsko društvo je po iniciativi svojega delavnega predsednika v preteklem poslovnem letu doseglo še tudi druge ugodnosti za hmeljarje.

Dne 1. oktobra 1931 je z naredbo z dne 28. septembra 1931 stopila v veljavo odredba o prisilni porabi domačega hmelja, glasom katere so nemške pivovarne obvezane nadomestiti deloma dosedaj z inozemskim hmeljem krito potrebo z domačim hmeljem, in sicer morajo z domačim hmeljem kriti najmanj 75 % celokupne porabe.

Po ukinjenju s Francijo in Belgijo vezane hmeljske carine 0.60 RM (8 Din) za kg je stopila 12. oktobra 1931 v veljavo povišana nemška uvozna carina na hmelj 1.50 RM (20 Din) za kg, ki je bila predvidena že v zakonu o izpremembi carin z dne 15. aprila 1930. Češkoslovaški je bil dne 12. novembra 1931 po daljših tozadevnih pogajanjih dovoljen

za Nemčijo do 31. avgusta 1932 uvozni kontingent 10.000 stotov po znižani carini 0.70 RM (9.50 Din) za kilogram.

Mednarodna hmeljarska pogajanja katerih so se udeležili delegati hmeljarskih društev iz Nemčije, Češkoslovaske, Francije, Belgije, Poljske in Jugoslavije so se vršila pri gospodarskem odseku Drusiva narodov v Zenevi v času od 22.—24. februarja 1932. Razpravljalo se je o tem, da se produkcijo hmelja prilagodi porabi na ta način, da se nadzira in uredi površino hmeljskih nasadov. Države, ki producirajo hmelja preko lastne porabe, naj bi površino nasadov še skrčile. Večjo skrb bi bilo posvetiti ureditvi prodaje, da se uredi dosedanje neurejeno ponujanje in na ta način zviša cene. V posameznih državah naj bi se ustanovila posebna središča, ki bi prevzela ves hmelj od producentov. Nadalje se je razpravljalo tudi o splošnem znamkovanju hmelja in izpopolnjenju že obstoječega srednjeevropskega hmeljarskega biroja v mednarodno hmeljarsko središče, ki bo zastopalo skupne interese.

Pred in po posvetovanjih v Zenevi v februarju 1932, so se vršila med nemškimi in češkoslovaškimi hmeljarskimi organizacijami ponovna pogajanja o deloma zelo dalekosežnih načrtih: nakup in uničenje zaloga hmelja starejših letnikov, omejitve in elastično kontingentiranje hmeljskih nasadov, izenačenje provenienčnih zakonov, normiranje blaga in organizacija prodaje z uravnavanjem ponudbe iz prve roke na zakonski podlagi (obvezna prodaja pridelka organizaciji), kakor tudi vsakočasno prilagodenje povpraševanju.

(Dalje prih.)

Razno

Za božič bodo še trezni — Američani seveda. Sedanji predsednik Hoover se namreč odločno protivi vsaki spremembi prohibicijskih predpisov in zato izgleda, da se bo moglo resno razpravljati o ukinitvi ali vsaj omiljenju prohibicije šele po 4. marcu prihodnjega leta. Tedaj namreč zamenja dosedanjega novoizvoljeni predsednik Roosevelt. Dobro je, da je sedaj zima in ni vročine ter bodo Američani tako lažje potrpeali še teh par mesecev.

Za pijačo je že poskrbljeno! V času prohibicije je bila v Ameriki zaplenjena ogromna množina opojnih pijač, ki bi se glasom predpisov sicer morala uničiti, vendar so večino le shranili, ker — čez sedem let pač vse prav pride. Tako se računa sedaj, da imajo v Ameriki za slučaj ukinitve prohibicije vina dovolj za najmanj eno leto, likerjev in žganja za tri tedne, dočim piva le komaj za pet dni.

Produkcija piva na Češkoslovaškem je bila letos v mesecu septembru za 8 % višja kakor v istem času lanskega leta.

Konsum piva je v Nemčiji prenehal padati in se polagoma zopet dviga.

Zakonite omejitve hmeljskih nasadov v Nemčiji sedaj menda ne bo. Nemci so si pač premislili in z ozirom na preokret v hmeljski konjunkturi nameravajo najprej svoje nasade znatno povečati. Češki hmeljarji seveda tudi že izjavljajo, da je z ozirom na to padel v vodo tudi češki zakon, s katerim naj bi se omejili hmeljski nasadi in preprečilo nadaljnje širjenje istih. Tako se bodo, kakor je videti, hmeljski nasadi zopet povsod na veliko širili in imeli bomo prav kmalu zopet popolno polomijo.

Vprašanja in odgovori

Fr. R., Sv. Peter: V veliki zadregi sem in nujno potrebujem denarja. Dobiti ga ne morem nikjer, pač pa se mi nudi prilika, da bi lahko nekaj hmelja prihodnjega pridelka prodal že sedaj. Ali naj prodam hmelj vnaprej ali pa ne pod nobenim pogojem?

Odgovor: Ako res ne najdete drugega izhoda in že morate prodati vnaprej, pod nobenim pogojem ne pustite izpod 30 Din za kg. Kakor sedaj kaže, se obeta dobra sezona in nam zato ne smejo prenizke cene iz predprodaje tlačiti cen v začetku sezone. Sicer pa prečitajte pazljivo današnji članek o predprodaji!

A. M., Braslovče: Tu okoli imamo še precej hmelja iz prejšnjih let, ne lanskega. Ali je kaj povpraševanja za starejši hmelj in sploh kaj izgleda, da se bo do nove sezone še spravil v denar?

Odgovor: Za predlanski in starejši hmelj zaenkrat ni zanimanja. Tudi ni dosti upanja, da bi šel v denar, dokler se ne ukine prohibicija v Ameriki, kar bo pa najbrž šele spomladi; tedaj pa je upanje, da se bo prodalo lahko vse.

F. B., Sv. Jurij: Pravijo, da se hmeljarstvu obetajo boljši časi, pa nameravam še nekaj hmelja nasaditi. Ali bo res bolje in se izplača pomnožiti nasade?

Odgovor: Ne poveste, koliko hmelja že imate in je zato težko odgovoriti. Morali bi že točno navesti, koliko sadežev imate sedaj in koliko vse orne zemlje. Splošno pa se za bodoče leto zaenkrat res obeta boljša sezona, toda za naprej pa najbrž ne. Mnogo se bo — drugod morda še več kot pri nas — sadilo spomladi na novo in v kratkem zopet metalo ven. Je že bolje imeti manj hmelja in ga dobro oskrbovati, kakor pa vedno saditi in zopet krčiti.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Tudi skladišča so se že skoraj popolnoma izpraznila in je tudi iz druge roke hmelj že razprodan. Le kakih 50—60 stotov lanskega pridelka je še na razpolago. Za starejše letnike, ki se nahajajo v večji množini tudi še v rokah producentov, zaenkrat še ni nobenega zanimanja in povpraševanja. Pač pa se že pojavlja zanimanje za predprodajo letnika 1933.

Češko slovaška: Pri bolj mirnem nakupovanju so se cene tudi zadnjih štirinajst dni dobro držale.

Nakupovalo se je predvsem cenejše vrste hmelja in plačevalo po 32—34 Din, pa tudi dobro srednje blago po 37—40 Din za kg. Zadnje dni pa je tržišče zopet nekoliko oživel in so se pri znatnejšem povpraševanju za prvovrstno blago cene učvrstile na 33—52 Din za kg. Zaloge pri producentih se cenijo komaj še na 2000 stotov. Ker je drugod hmelj po večini že razprodan, so hmeljarji zelo samozavestni, se dobro držijo in hočejo cene še zvišati v prepričanju, da trgovina drugod ne more več kriti potrebe. Znamkovanih je bilo v Žalcu dosedaj 27.425 bal v skupni teži 34.220 stotov, t. j. nad 58 % letošnjega pridelka. Ostale češke provenience so v glavnem razprodane. Hmelj iz Uštčka in Roudnic notira 31—39 Din, zeleni iz Dube pa 22—26 Din za kg.

Nemčija: Pri nespremenjeno mirnem položaju in prav pičlem prometu notirajo cene skoraj nespremenjeno za Hallertauski hmelj 63—79 Din, za Spaltški boljše kakovosti 60—83 Din, za Tettnangski 74—86 Din in za gorski (Hersbruck) 49—67 Din za kg. V prometu pa so cene nekoliko nazadovale in doseže Hallertauski hmelj največ do 71 Din, Württemberski do 67 Din in gorski do 46—60 Din za kg. Največ prometa je še v Hallertauskem in gorskem hmelju. Zaključna tendenca je slaba in so cene popustile.

Francija: Pri še vedno precej čvrstem položaju doseže letošnje prvovrstno gladko-zeleno blago 41 do 49 Din in lisasto 35—38 Din za kg. Zaloge letnika 1932 pa so tudi iz druge roke že zelo izčrpane in znašajo komaj še 10 % celokupnega letošnjega pridelka. Zadnji čas se tržijo bolj le starejši letniki in doseže letnik 1931 po 8—9 Din, letnik 1930 po 5—7 Din in letniki 1927 do 1929 po 4—5 Din za kg; pa tudi tu so zaloge že zelo izčrpane.

Poljska: Položaj je v glavnem nespremenjen. V hmeljski trgovini je sploh prišlo do precejšnjega zatišja in je zopet več ponudbe. Producenti nameravajo prihodnje leto nasade zopet razširiti.

Belgija: Položaj je nespremenjen, kupčije in prometa razmeroma malo. Tendencia pa je kljub temu čvrsta in se cene dobro držijo ter notira Poperinghe letošnji pridelek 31 Din, letnik 1933 v predprodaji pa 29 Din za kg.

Anglija: Tendencia se je zopet učvrstila in je za letošnji pridelek zopet več zanimanja. Največ povpraševanja je za dobro srednje blago. Cene letošnjemu pridelku se gibljejo med 36 ter 55 Din in več za kg. Za starejše letnike so ostale cene v glavnem nespremenjene in je tudi manj zanimanja ter se plača za lanski hmelj 7—24 Din, za predlanski 7—9 Din in za starejše letnike 1—3 Din za kg. Osrednja vnovčevalnica hmelja namerava z novim letom letošnjemu pridelku ceno povprečno za 3 Din pri kg zvišati. Računa se, da je neprodanih v rokah producentov še kakih 40.000 stotov letošnjega pridelka.

Amerika: Vedno bolj čvrsta tendenca na hmeljskih tržiščih traja dalje in se cene še vedno naglo dvigajo. Letošnji pridelek notira 43—52 Din, lanski 29 do 40 Din in starejši letniki 14—23 Din za kg. Mnogi kupci računajo s tem, da bo spomladi na en ali drug način dovoljeno točenje piva in pridno nakupujejo večje partije. V predprodaji se kupuje že za tri leta vnaprej po stalni ceni 33 Din za kg.

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

Za razvedrilo

Zadnjikrat.

Usmiljena ženica vidi kolesarja, ki se je zaletel z motornim kolesom ob drog in se pobil: »Revček, ali se prvič vozite s kolesom?«

»O ne, zadnjikrat.«

Za to pa!

Sinček: »Tati, kako pa izgleda svet na drugi strani?«

Oče: »Ne vem. Ti mi vedno staviš vprašanja, na katera ne morem odgovoriti. Kō sem bil jaz tako majhen, nisem kar naprej vpraševal.«

Sinček: »No vidiš, zato pa sedaj nič ne veš.«

Pri krojaču.

Gospod: »Slišal sem, da vam moj sin že leto dni dolguje za obleke dva tisoč dinarjev.«

Krojač: »Tako je. Ali ste morda prišli plačat račun?«

Gospod: »To ne, ali obleko bi tudi rad naročil pri vas.«

Dobra šola.

Sinček: »Mamica, danes sem se najbolje odrezal v šoli. Morali smo navajati razna ženska imena, pa sem jih vedel največ.«

Mamica: »Res? Pa kako to?«

Sinček: »Čisto lahko. Navedel sem enostavno imena vseh služkinj, ki so se vrstile zadnje leto pri nas.«

PRAV VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

ŽELITA VSEM

UREDNIŠTVO IN UPRAVA LISTA

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje
(nasproti pošte) Cankarjeva ul.
prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji
Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

SAVINJSKA POSOJILNICA

V ŽALCU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 zadrušnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

◆
Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem
◆

◆
Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev
◆

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

**Sredstva za
pokončavanje škod-
ljivcev
ter vse druge kmetijske
potrebščine**

oddaja najceneje:

Skladišče

**Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)**

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, streli in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpoki: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.